

Chr. Petros Th. Theo s. p. d.

Quamquam satis temporis est, cum epistulam tuam excepti, vix hodie mihi respondere tibi placuit.

Idcirco te rogo, ut tarditati meae ignoras, quae debetul non tam negligentia, quam quod sperabam abs te responsionem excipere ad epistolam meam, quam fisi eodem tempore nasi, quo et tu mihi scripsi-
sti, et quam si acceperis, nescio.

Sed confiterendum magnum mihi ex forma scriptorum tuorum fuisse gaudi-
dium plurimumque me rectum oca-
sioni miratum ~~fuisse~~. Paucos er-
rores, quos iugasti et quos post hac af-
fero, credo fore ut facile diligentia
tua corrigas.

Opto etiam, uti fortuna libellum tuum
reperiri faciat, atque amico Pa-
pathanasio det stabile domicilium.

Ego meas res novas late in
priore epistola scripsedam in
qua et exercitium solinuixerim.
Nunc hoc modo dico, quod ora-
tioribus orationum ofracionum
et latiorum studioeo.
Scribe tunc quomodo habeas
et responde, quaeas, ad inter-
rogationes appendicis.

Fac ut valeas

Kalyvii (Affice) postiolie idus
julias 2440 & C.n. MDCCCCXXXI.

Appendix

I Responsiones.

caserus. quod graeci τοιον dicunt.

Gramm. Secell. p. 237. interpretatio grece est:
Αἱ ἡδεραι τῷ πρώτῳ ὅρᾳ Δημοσογόγην τῷ αὐτοῖς διπλῷ,
ὑδίκην τῷ δευτέρῳ θεατὴν ἥτις οὐ εἰσίν τὰ γνωμήν
αντιτίθεται [scire eos].

intitum est. nescio formam, forsitan sit male scriptum
— vocatus adjectivorum τύπον, γένος, ταίη...
est similis nominativo.

II Correctio errorum epistularum.

ενδιαφορν. zectius ενδιαφοράς λέγεται.

εὐογάθης εἶναι zectius εὐογάθης ὄντα.

εγεγενέται χρήσαι μονίμως. pro hoc scribendum
est εγεγενέται, χρήσαι...

οὖν ἐγένονται εν κεραίην. pro hoc scribendum
est οὖν ἐγένονται κεραίης επίσ.

III Dubitationes et interrogations.

Quis est diversitas inter verba xenī et seī?

examen 99A

- quis est significatio utriusque formae du-
elij numeri verborum in lingua grecorum?
(e. g. λέγετο - λέγεται)
- meministisne quis sit structura verbis
sunt? (Volo lorentzacti sententiam).
- τι; δέ τινες ἐν τῷ πάντα ἀγίωσε μὲν εἰδό-
τεροι πάντα τὴν καρπίθη, Κρονίκεις ναὶ δεπι ζ-
νειν τὸν αὐτὸν ὄπεν γραμμῆς οὐντεύεται? Αρχιδ. 25.
Quid genus propositionis conditionis a-
lii est?

Θέω τῷ ἑταῖρῳ

Χαίρειν.

[Επόμενη σελίδα]
Ἄμα τὸν οὐν τὸν ἐπιτογὴν "ἔραστον" νοι
τὸν ἔμπολον τὸν ἐπιτογὴν, ὃς ποτε εἶχε
γίνεσθαι τὸν ἐπιτογὴν πονητήρον.

Γεγράφατε γάρ μοι, τὴν γαυρίδι τρωμάτου
ψωνῆ, ναὶ ἔτιπα, τὸν τὴν τηγάρου τετάσ
αντεστραγματικόν εἰ. Καὶ τὸν χρῖμα
ὅμοιογενῶν τὸν εὔροσα τὸ μεγύπετρον ναὶ
εγγρόν τοῦ δοτοῦσαν σελαίραμα, ἢντε
μηροῦ δὲν ἔμαρτον ἐπεγγαθόμενον δοτοῦ
Τυνικὰ τοι Πειραιανάριψ ἢ Schäppenbach
ἐνεργάν. Μαίζοι ἵναντος εἰ πόντα τοῦ
ιδαμοῦ λόγου ἀρίστων, ναὶ μηρόν
μέτρον ἐν τῷ γαυρίνῳ ὑπερβίζοντα.
Ἄγγ' οὐ διὰ τούτο ἀνεγνωστον, ἐντὸν αμ-
πρά τις ἐνεργείαν ταῦτα τὸ τοιούτο
διώρθωσε. Συμβούλιον δέ σοι ερόταις τοῦ-

το μάγιστρα Διαρπίδην ἐν τῷ Γραμμα-
τεῖῳ Καπριέτη, ὃν, εἰ διευρύσσον αὐτόδι
θορίζεσθαι, ποίμνως ἀντί σύγχρονον
ἀναστήσουμεν.

"Οὐ γρέων ἀστικῶν πέρις ἐπανῆς ἡγ-
γένεια εὑρίσκεται. Παναγίεμπρος οὐδὲν
εἰ γέγραψε παντὸς τοῦ ωαρίδα εἰδένει,
Φρόντισον τὰ ἐν τῷτε τῷ ἐπανοργή-
ταιρινα ἀντίθετα σαντὸν ὥσπερ τῷν
ημαρτημένων μοι ωαρέχων.
Τοῖς ἔγγονος φύγοις χαρεῖν πέρι.

160 K 299
Επρώδη

160 Χειρόποιος ηγεμονούσαντος
Παραγοντος ΗΙΙΙ(βι)
Ἐπει ΧΙΙΙΗΗΗΗΑΔΙ(αράχ.).